

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 373. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510585664/facsimile.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

TIL HERTUG PETER AF HOLSTEIN GOTTORP.

Durchlauchtigster Herzog! —
Gnädigster Herr! —

Die sehr gegründete Begjerde, einem grossen
5 Prinzen zu gefallen, mag es entschuldigen, dass
ich so ungekannt, so ungefordert, vor Dero Durch-
lauchten, mit meinem Buche in der Hand erscheine
— Die Sache ist, dass ich nur vor zweyen Tagen,
und zwar durch einen Zufall erfuhr, dass Dero
10 Durchlauchten den Wunsch geäußert hätten, die
Gesänge meiner Fischer, und den Inhalt ihrer Dia-
logven, in der deutschen Sprache zu lesen — So
sehr es mir nur möglich gewesen ist, die Anlage
und den Charakter meines Stücks, in die deutsche
15 Sprache zu übertragen, getraue ich mir dasselbe
Ihro Durchlauchten in Dero eignen Sprache vor-
zulegen.

Ich werde mich über alles freuen, wenn Ihro
Durchlauchten diesen Abend von unsern Theater
20 auf eine angenehme Art unterhalten werden —

D 31 Januar 1780
Ihro Herzoglichen
Durchlauchten
unterthänigster Diener
Johannes Ewald

25 An Seine Hoch-Fürstliche Durchlauchten Den Herzog Peter
von Holstein Gottorp

TIL HANS VILHELM VON WARNSTEDT.

p. m.

Det Byerygte, at Fiskerne til min Fordeel skulle
30 opføres i Morgen Aften, har drevet saa mange
Mennesker til mit Huus, at ieg for nogenledes at
blive frie for Deres Overløb seer mig nød til at be-
giere at Deres Høyvelbaarnhed ville overlade
mig i det mindste Billetterne til Parterre, Parket
25 og PladsLoger eller dog nogle heraf for at tilfreds-

stille nogle og om mueligt forebygge den alt for store Confusion som det ville foraarsage, om alle Billetterne først i Morgen Aften og paa Torsdag Formiddag alle skal afsettes, som vist bliver til Skade for den Interesse som Deres Høyvelbaarnhed derved har villet tilvende Deres underdanigste
Johannes Ewald

D: 8de Febr 1780

TIL ERIK PAUELSEN.

Med tusinde sande og varme Taksigelser for¹⁰ Deres skjønneste Stykke, giver jeg mig den Frihed her at sende Dem SubskriptionsPrisen, som jeg forsømte, at give Budet i Gaar. Hav den Godhed min Beste, at oplyse mig, om jeg har sendt Dem min destoverre lille Subskriptions-Liste eller om den er forkommen mig. Justitsraad Høst, General-krigs-Commissair Hesselberg, Ritmester Hensler fra Odense og Profft, havde tilforladelig paa-tegnet, der var et Par endnu, som Høst kjender. Lev vel min beste Ven, og glem for alting ikke at²⁰ besøge mig, førend De reyser, Deres yndige Compagnonne forstaaer det sig, at De dennegang maae overtale til at følge med, — efter Ansæelse her i Livet den sidste, — dog hvem veed det uden Gud? Jeg holder det i det mindste ikke for umueligt, at²⁵ vi endnu kan mødes paa Marcuspladsen eller i St. Peders-Kirke. En lille Supplique, et Haab veed De at jeg har endnu — men — hvorledes kan jeg have Hjerte til at sætte det frem eller føre det i Stil. Jeg forsker forgjæves i alle mine Evner³⁰ efter noget som kunde give mit Ønske et nogenledes anstændigt Udseende. Overalt intet, uden de vist oprigtige og varme, men altid tomme Følelser af en Digter, — og disse kan jeg ikke engang give Dem, — thi det er alt længe siden De aftvang³⁵ mig dem selv, — og enten De nu opfylder mit Ønske eller ikke, er De dog altid lige vis paa den